

насильницькі дії з боку адміністрації. Засуджені втрачають віру в справедливе вирішення їх проблем та скарг. Брутальні порушення спонукали засуджених цілого ряду установ виконання покарань звернутись до правозахисних організацій та центральних засобів масової інформації щодо нелюдських умов тримання, катувань та жорстокого поводження, а також вдатись до акцій протесту у вигляді голодувань та самокаліцтва» [3].

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Карелін В.В. Правове регулювання застосування заходів заохочення та заходів стягнень у процесі відбування покарання у виді позбавлення волі: дис. ...канд. юрид. наук : 12.00.08 / Карелін Владислав Володимирович. – Х., 2014. – 216 с.
2. Мін'юст: Міністр юстиції назвав п'ять основних проблем пенітенціарної системи України [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://www.kmu.gov.ua/control/uk/publish/article?art_id=243292478&cat_id=35884. – Заголовок з екрану.
3. Запит щодо проведення громадської експертизи Всеукраїнської громадської організації «Національний комітет по боротьбі з корупцією» [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.komitet.ua/exp/2>. – Заголовок з екрану.

Кучменко С. В., науковий співробітник наукової лабораторії з проблем досудового розслідування навчально-наукового інституту № 1 Національної академії внутрішніх справ;

Запорожець А. К., курсант 2-го курсу навчально-наукового інституту № 1 Національної академії внутрішніх справ

АКТУАЛЬНІ ПИТАННЯ КРИМІНАЛЬНОЇ ВІДПОВІДАЛЬНОСТІ ЮРИДИЧНИХ ОСІБ ЗА ТЕРОРИСТИЧНУ ДІЯЛЬНІСТЬ

Однією з надзвичайно дискусійних та досі ще не вирішених проблем, що постають перед сучасною наукою кримінального права України, залишається визначення та закріплення у законі підстав та умов покладення заходів кримінальної відповідальності на юридичних осіб у зв'язку із

вчиненням злочинів уповноваженими ними суб'єктами в інтересах цих осіб.

Раніше юридична особа як суб'єкт цивільного права підпадала під чинність винятково норм цивільної та господарсько-правової відповідальності. А якщо юридична особа порушує не тільки господарсько-правове зобов'язання, а й встановлені норми кримінального законодавства? Чи може вона бути притягнутою до кримінальної відповідальності?

В Україні традиційно вважається, що юридичні особи не можуть нести кримінальну відповідальність через складність юридичної конструкції як «юридичної фікції» та неможливість встановити вину такої особи у скоєнні кримінального правопорушення [1].

Закон України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо виконання Плану дій щодо лібералізації Європейським Союзом візового режиму для України стосовно відповідальності юридичних осіб» від 23.05.2013 р. запроваджує можливість застосовувати до юридичних осіб заходи кримінально-правового характеру. Відтепер у разі вчинення від імені та в інтересах юридичної особи її уповноваженою особою злочину самостійно або у співучасті, до юридичної особи у випадках, визначених у КК України, застосовуються заходи кримінально-правового характеру.

Однак початок 13 квітня 2014 р. Антитерористичної операції у східних регіонах України, а також подальший розвиток подій в державі на сьогодні свідчить про наявність низки проблемних питань, зокрема щодо порядку визнання юридичних осіб терористичними. Наразі вітчизняне законодавство не містить порядку визнання юридичних осіб терористичними організаціями.

Водночас Кабінет Міністрів України пропонує внести зміни до Кодексу адміністративного судочинства, законів «Про боротьбу з тероризмом» та «Про Службу безпеки України» з метою уточнення поняття «терористична організація». Відповідний законопроект, який розробив Мін'юст, уже схвалено Урядом [2]. Але це все ж таки не вирішує проблему, навіть частково.

Так, міністр юстиції Олександр Лавринович зазначив у одному зі своїх інтерв'ю, що на сьогодні жодним законодавчим

актом не визначено порядку визнання організації, яка є юридичною особою, терористичною. Не визначено також органу державної влади, до повноважень якого належить право звернення до суду із цього питання, підсудності таких справ, можливої доказової бази тощо [2].

Таким чином існує нагальна потреба у розробленні порядку визнання певних організацій терористичними з метою забезпечення адекватної протидії організованому тероризму в державі.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Коханська І. О. Кримінальна відповідальність юридичних осіб. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://economist.net.ua/node/677>

2. Повідомлення прес-служби міністерства юстиції / Урядовий портал [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.kmu.gov.ua>

Матюшенко О. І., викладач кафедри кримінального права Національної академії внутрішніх справ;

Останчук В. А., курсант 2-го курсу навчально-наукового інституту № 1 Національної академії внутрішніх справ

КРИМІНАЛЬНО-ПРАВОВЕ ЗНАЧЕННЯ ФІЗИЧНОГО ПРИМУСУ

Аналізуючи суть поняття фізичного примусу, основна увага звертається на різні види фізичного впливу, які можуть обумовлювати неусудність особи; пропунуються зміни до КК України, спрямовані на удосконалення формулювання причин неусудності.

Тривалий час поза увагою залишалося питання про кримінальну відповідальність особи, яка вчинила суспільно небезпечне діяння під впливом фізичного чи психічного примусу. Формально в кримінальному законодавстві минулих років визнавалося, що вчинення злочину під впливом погрози чи примусу є обставиною, що пом'якшує кримінальну відповідальність особи (п. «і» ст. 25 КК 1922 р.; п. 2 ст. 44 КК